

Sygn. akt V K 103/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSOPiotr Janiszewski

SSOPiotr Goćławski

Ławnicy : Ewa Kazimierczuk ; Hanna Wołodkiewicz – Donimirska ;

BogumiłaSzykut

Protokolant -Aleksandra Pszczółkowska ; Magdalena Górka ;

w obecnościProkuratora -Michała Magier;

przy udziale oskarżyciela posiłkowego: K. C.

po rozpoznaniu w dniach :13.10.2020 r ; 28.01.2021 r ; 2.03.2021 r ; 27.04.2021 r ;11.06.2021 r ; 22.09.2021 r. ;
13.01.2022oraz 18.02.2022r

sprawy:

T. D.- urodzonego (...) w Z. , syna C.i M. z d. R.

oskarżonego o to, że :

I. W dniu 29 lutego 2020 roku w miejscowości S. przy ul. (...) , gmina R., województwa (...) , w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia , postrzelił K. C. w okolice klatki piersiowej z broni palnej czarnoprochowej o zapłonie kapiszonowym , mianowicie rewolweru o nazwie U. (...) (...) kal. 11,2 mm , czym spowodował ranę postrzałową klatki piersiowej po stronie lewej ze złamaniem VII żebra po stronie lewej , przedziurawieniem lewej kopyły przepony oraz przedziurawieniem przedniej ściany żołądka oraz rozlane zapalenie otrzewnej , co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu , lecz zamiaru nie osiągnął z uwagi na skuteczne udzielenie pomocy medycznej pokrzywdzonemu tj. o czynz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k w zw. z art. 11 § 2 k.k

orzeka :

I. Oskarżonego T. D. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazuje go , a na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 k.k. i wymierza oskarżonemu karę 8 / ośmiu / lat pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności zalicza mu zatrzymanie od dnia 29 lutego 2020 roku do dnia 3 marca 2020 roku i okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 12 kwietnia 2020 roku do dnia 3 marca 2022 roku

III. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego T. D. na rzecz pokrzywdzonego K. C. kwotę 20.000 złotych / dwadzieścia tysięcy złotych / , tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

IV. Na podstawie art. 44 § 2kk orzeka przepadek dowodu rzeczowego wymienionego pod poz. 1 w wykazie dowodów rzeczowych na k. 158 , natomiast dowody rzeczowe wymienione pod poz. 1 – 5 w wykazie na k. 159 nakazuje pozostawić w aktach

V. Zasądza od oskarżonego T. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. C. kwotę 3.075 / trzy tysiące siedemdziesiąt pięć / złotych , tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie

VI. Zwalnia oskarżonego od opłaty i kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa

SSOPiotrJaniszewski SSOPiotrGoćłowski

EwaKazimierczukHanna Wołodkiewicz – Donimirska Bogumiła Szykut

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 103 / 20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	T. D.	<p>Czyn przypisany</p> <p>W dniu 29 lutego 2020 roku w miejscowości S. przy ul. (...) , gmina R., województwa (...) , w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia , postrzelił K. C. w okolice klatki piersiowej z broni palnej czarnoprochowej o zapłonie kapiszonowym , mianowicie rewolweru o nazwie U. (...) (...) kal. 11,2 mm , czym spowodował ranę postrzałową klatki piersiowej po stronie lewej ze złamaniem VII żebra po stronie lewej , przedziurawieniem lewej kopuły przepony oraz przedziurawieniem przedniej ściany żołądka oraz rozlane zapalenie otrzewnej , co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu , lecz zamiaru nie osiągnął z uwagi na skuteczne udzielenie pomocy medycznej pokrzywdzonemu tj. o tj. o czynz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	D. ó d	Numer karty	
1.1.1	- wyjaśnienia oskarżonego T. D.	k. 69 – 69 v ; k. 93 v	

Ad I	- zeznania świadka H. D.	k. 388v ; k. 393 – 393 v
1/. W domu znajdującym się w miejscowości S. przy ulicy (...) zamieszkiwał T. D. wraz z byłą żoną H. D. , ich córką M. D. oraz jej małoletnimi dziećmi K. D. i H. C.. Ponadto od końca 2019 roku mieszkał tam K. C., z którym M. D. pozostawała w związku od roku 2015.	-	k. 23 v; k. 528
	- zeznania świadka M. D.	k. 111 ; k. 532
	- zeznania świadka K. C.	k. 554
	- wyjaśnienia oskarżonego T. D.	
	- zeznania świadka H. D.	k. 69 – 69 v ; k. 93 v – 94 ; k. 388 v – 394 ; k. 799 – 808 ;
	- zeznania świadka M. D.	k. 831 v – 833 v
	- zeznania świadka K. C.	k. 527 v – 531 v
	- krótki raport działań	k. 111 ; k. 532 - 536
2/. Pomędzy T. D., a jego córką M. D. i jej partnerem K. C. dochodziło do konfliktów związanych najogólniej rzecz biorąc przede wszystkim z różnicą zdań i poglądów dotyczących wychowania i opieki nad małoletnimi córkami – wnuczkami oskarżonego. Powodem konfliktów było także nieakceptowanie przez T. D. faktu pobytu i zamieszkiwania K. C. w domu w S.. Przejawem wspomnianych konfliktów były sprzeczki i awantury , mające miejsce między innymi w dniu 29.01. 2020 roku. Miały także miejsce interwencje policji , a ponadto T. D. wysłał pisma do Rzecznika Praw Dziecka i Sądu Rejonowego w W.	- wyjaśnienia oskarżonego T. D.	- po części k. 39 ; k. 96 – 97 ; k. 554 – 559
	- postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 29.07. 2021 roku – V Kp 236/20	k. 43 – 51
	- po części wyjaśnienia oskarżonego T. D.	k. 390 v ; k. 832 – 833
	- po części zeznania świadka M. D.	k. 867 - 868
	- po części zeznania świadka H. D.	k. 69 – 69 v ; k. 93 v – 94 v ; k. 390 v – 394 ; k. 799 – 808
	- zeznania świadka K. C.	k. 20 – 21; k. 110 ; k. 532 – 536 v
	- notatka urzędowa	k. 23 v – 24 ; k.
	- po części wyjaśnienia oskarżonego T. D.	527 v – 531 v
	- po części zeznania świadka M. D.	k. 39 - 40 ; k. 96 – 97
	- zeznania świadka K. C.	k. 553 v – 559
	- dokumentacja medyczna	k. 1
	- protokół zatrzymania rzeczy	k. 391 v
3/. W związku ze zdarzeniem z dnia 29.01.2020 r. T. D. złożył w Komisariacie Policji w R. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa. Dodać tu wypada ,	-	k. 20 v – 21 ; k. 533 ; k. 535
	- zeznania świadka K. C.	k. 96 ; k. 554, k 555 ; k. 558
	- dokumentacja medyczna	k. 26 ; k. 373 – 387
	- protokół zatrzymania rzeczy	k. 546 – 549 ; k. 658 ; k. 660
	-	k. 31 – 34

że w dniu 6.03.2020 roku dochodzenie zostało umorzone , a decyzja w tym względzie została zatwierdzona w dniu 12.03.2020 roku przez asesora Prokuratury Rejonowej w W.. Od wspomnianego tu postanowienia z dnia 6.03.2020 roku T. D. złożył zażalenie , jednakże Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 29.07.2021 roku – V Kp 236/20 utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

4/. W dniu 29.02.2020 roku K. C. wrócił do domu około godziny 16 – tej . Po dwóch godzinach tj. około godz. 18- tej przyjechał T. D., który po zaparkowaniu swojego samochodu marki V. nr rej. (...) przed domem wszedł do budynku. Zauważyć przy tym należy , że we wspomnianym tu samochodzie T. D. pozostawił na tylnym siedzeniu posiadaną przez siebie broń palną czarnoprochową w postaci rewolweru. Po wejściu do domu T. D. poczęstował obie swoje wnuczki pączkami , które o tym fakcie poinformowały M. D. i K. C. znajdujących się w tym czasie w pokoju. K. C. zwrócił się do dzieci , aby pozostały w pokoju , po czym sam wyszedł na zewnątrz i zwrócił się do T. D. , aby ten zaprzestał bezpodstawnego składania zawiadomień do organów policji o

- protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną

- protokół przeszukania samochodu V. nr rej. (...) i dokumentacja fotograficzna

- protokół oględzin rewolweru

- protokół oględzin posesji i dokumentacja fotograficzna

- opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. z dnia 1.03.2020

- opinia ustna biegłego M. R.

- opinia uzupełniająca z biegłego R. z dnia 15.06.2021 r i opinia zbiorcza z dnia 4.10.2021 r.

- opinia pisemna biegłego J. S. (1) z dnia 2.03.2020 r.

- opinia ustna biegłego J. S.

- opinia uzupełniająca biegłego J. S. (1) z dnia 14.10.2020 r

- opinia ustna biegłego na rozprawie w dniu 27.04.2021

- opinia uzupełniająca z dnia 29.04.2021

- opinia uzupełniająca z dnia 20.07.2021 r oraz / zbiorcza / z dnia 4.10.2021

k. 41 – 42

k. 7 – 9

k. 132 - 134

k. 10 – 11

k. 12 – 13

k. 135 – 137

k. 52 – 53

k. 126 – 127

k. 334 - 335

k. 713 – 714 ; k. 736 – 740

k. 54 –

60

k. 395 v – 396

k. 401 - 420

k. 582 v – 584

k. 594 – 601

k. 715 – 724 ; k. 736 – 737 ;

k. 741 - 752

k. 176 – 231

k. 580 v – 582 v

k. 627

k. 625 – 626

k. 830

rzekomym popełnieniu przez K. C. przestępstw. W odpowiedzi T. D. oświadczył C. , że „mu pokaże”, po czym na kilka minut opuścił dom, udając się jak to się później okazało do swojego samochodu, z którego wziął znajdujący się tam rewolwer U. , a po powrocie , uchylił drzwi wejściowe , zwracając się do K. C. , aby wyszedł na dwór. Pokrzywdzony C. stojąc w drzwiach od pokoju widział T. D. trzymającego w ręku rewolwer i poinformował M. D., że jej ojciec ma broń. Gdy T. D. ponownie zwrócił się do niego, aby wyszedł ; K. C. zrobił to i w momencie , gdy podszedł do drzwi wejściowych dochodząc do ganku, stojący na pierwszym ze schodków i znajdujący się w odległości około 1,5 metra od niego T. D. oddał strzał z posiadanej przez siebie broni czarnoprowej. Był on kierowany w głowę pokrzywdzonego, jednakże K. C. zdołał intuicyjnie uczynić unik i podbić rękę oskarżonego , w której ten trzymał broń, ale strzał ogłuszył go i łapiąc się za głowę wszedł do domu , gdzie na korytarzu chwycił za grzejnik i za klamkę do drugich drzwi wejściowych. Głowę miał pochyloną i skręconą w lewą stronę i w tym momencie podszedł do niego T. D. , oddając drugi

- opinia sądowo
- psychiatryczno –
psychologiczna
- opinia ustna biegłych
na rozprawie w dniu
27.04.2021
- przekaz pocztowy na
kwotę 5000 zł
- pisemne porozumienie z
dnia 11.06.2021
- przelew kwoty 17.000
złotych

strzał , który trafił K. C. w klatkę piersiową po stronie lewej, w wyniku czego pokrzywdzony przewrócił się na podłogę , leżąc na korytarzu pomiędzy przedsionkiem, a pokojem. M. D. natychmiast telefonicznie wezwała pogotowie ratunkowe , powiadamiając o zdarzeniu także organa policji, natomiast T. D. opuścił dom.

5/. T. D. udał się do Komisariatu Policji w R., gdzie potwierdził fakt postrzelenia przez siebie z posiadanego rewolweru czarnoprochowego K. C. , podając jednakże , że wcześniej miał on rzekomo paść ofiarą agresji ze strony C., który kilkakrotnie miał go opluć i dusić za szyję , a gdy po udaniu się do samochodu po pistolet wrócił do domu , to K. C. był w dalszym ciągu wobec niego agresywny , w związku z czym chcąc go przestraszyć oddał ostrzegawczy strzał w górę . Jednakże K. C. zaczął krzyczeć i w chwili, gdy odwrócił się zamierzając jakby coś wziąć w rękę , wówczas oskarżony oddał drugi strzał.

6/. Z miejsca zdarzenia pokrzywdzony K. C. został przewieziony karetką pogotowia do szpitala w W. , gdzie stwierdzono ranę postrzałową klatki

piersiowej i został
o poddany w trybie
natychmiastowym
zabiegowi operacyjnemu.

W jej trakcie w
wolnej jamie otrzewnej
w śródbrzuszu prawym
stwierdzono obecność
pocisku / który został
usunięty i
zabezpieczony / ,
a ponadto ujawniono
przedziurawienie lewej
kopuły przepony ;
złamanie żebra VII
lewego oraz perforację
przedniej ściany żołądka
spowodowaną przejściem
pocisku z obfitym
wyciekami treści
pokarmowej do wolnej
jamy otrzewnej.
Stwierdzony otwór w
przeponie został zeszyty
szwem ciągłym , natomiast
brzezi perforacji przedniej
ściany żołądka zostały
wycięte, a krwawiące
naczynia w błonie śluzowej
żołądka podkłuto. Dodać
tu wypada, że po
opuszczeniu szpitala (...)
kontynuował leczenie.

7/ . Usunięty w trakcie
zabiegu operacyjnego K. C.
pocisk został przekazany
funkcjonariuszom policji ,
po czym poddano go
ogłędzinom.

8 /. Po przyjeździe
powiadomionych o
zdarzeniu funkcjonariuszy
policji przeprowadzili oni
przeszukanie samochodu
marki V. nr rej. (...) -
należącego jak podano do
T. D. - w trakcie którego
oskarżony dobrowolnie

wydał rewolwer
czarnoprochowy
posiadający numer (...).

Przedmiotowy rewolwer
został następnie poddany
ogłędzinom.

9/. Tego samego dnia
tzn. 29.02.2020 roku
w godzinach wieczornych
funkcjonariusze policji
dokonali również oględzin
terenu posesji przy ulicy
(...) w S.

10/. Z wydanej przez
biegłego sądowego z
zakresu chirurgii ogólnej
M. R. opinii z dnia
1.03.2020 r wynika , że
K. C. doznał w wyniku
zaistniałego w dniu
29.02.2020 r. zdarzenia :
rany postrzałowej klatki
piersiowej po stronie
lewej ze złamaniem
VII żebra po stronie
lewej , przedziurawieniem
lewej kopyły przepony
oraz przedziurawieniem
przedniej ściany żołądka
oraz rozlanego zapalenia
otrzewnej. Obrażenia
jakich doznał K. C.
w wyniku zdarzenia
zaistniałego w dniu
29.02.2020 r. w opinii
biegłego są ciężkimi
obrażeniami ciała i należy
kwalifikować je w myśl
art. 156 § 1 pkt 2
kk jako chorobę realnie
zagrożającą życiu. Sposób
działania sprawcy opisany
przez pokrzywdzonego
w protokole przyjęcia
ustnego zawiadomienia ,
protokołach przesłuchania
świadków oraz na
podstawie dokumentacji

medycznej w opinii biegłego narażał pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia .

Opinię tę biegły R. podtrzymał na rozprawie sądowej w dniu 13.10.2020 r. , dodając też m.in. , że jeżeli chodzi o przebieg rany , to miejscem wlotu był poziom bocznej powierzchni klatki piersiowej z uszkodzeniem siódmego żebra ; uszkodzeniem lewej kopyły przepony i następnie uszkodzeniem ściany żołądka, a skoro było uszkodzenie żebra i żołądka, to ten przebieg rany musiał biec ku dołowi. Biegły nie potrafił powiedzieć jaki był kąt tego strzału , ale nie był on wysoki ; był ukośny. To nie był pionowy strzał tylko pod kątem kilkunastu stopni. Kanał przelotu takiego pocisku mógł być różny , ponieważ pocisk czy proch uszkodził żebro , czyli na swojej drodze spotkał strukturę kostną co mogło spowodować , że zmienił kąt przebiegu i siła mogła ulec rozproszeniu i uszkodzić też inny narząd. Strzał musiał paść z taką siłą , aby pozwoliła złamać żebro, uszkodzić klatkę piersiową , przeponę i przednią ścianę żołądka.

Na podstawie postanowienia sądu z dnia 11.06.2021 r. biegły

M. R. wydał / nota bene wspólnie z biegłym S. / opinię uzupełniającą opatrzoną datami 15.06.2021 r i 4.10.2021 r. w której podał w szczególności , że po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej nadesłanej przez sąd stwierdza, że K. C. doznał w wyniku zdarzenia zaistniałego w dniu 29.02.2020 roku następujących obrażeń ciała :

a. rana postrzałowa klatki piersiowej po stronie lewej ze złamaniem VII żebra , przedziurawieniem lewej kopuły przepony , przedniej ściany żołądka w okolicy krzywizny większej , uszkodzeniem przednio-górnej części trzonu kręgu w odcinku piersiowym (...),

b. urazowa śladowa odma opłucnowa po stronie lewej ,

c. uszkodzenie segmentu VIII wątroby oraz tkanek miękkich jamy otrzewnej ,

d. rozlane zapalenie otrzewnej.

Obrażenia jakich doznał K. C. w wyniku zdarzenia zaistniałego w dniu 29.02.2020 r w opinii biegłego są ciężkimi obrażeniami ciała i należy kwalifikować je w myśl art. 156 par 1 pkt 2 kk jako chorobę realnie zagrażającą życiu ,

a uzasadnienie dla kwalifikacji obrażeń ciała jako obrażenia ciężkie znajduje się w opinii sporządzonej przez biegłego w dniu 1.03.2020 r. Hospitalizacja poszkodowanego K. C. w (...) Centrum (...) w lipcu 2020 roku oraz w lutym 2021 roku w opinii biegłego nie mają związku przyczynowo – skutkowego ze zdarzeniem zaistniałym w dniu 29.02.2020 r tj. postrzałem klatki piersiowej, a powodem hospitalizacji było podejrzenie zmian swoistych w płucach. Brak śladów osmalenia oraz ziaren prochu na koszulce poszkodowanego, w ranie i okolicach rany, kształt rany postrzałowej nie wskazują na możliwość oddania strzału do poszkodowanego z przyłożenia.

11/. Biegły sądowy z zakresu broni, amunicji, uzbrojenia artyleryjskiego, rakiet, materiałów wybuchowych, pirotechniki oraz wyrobów pirotechnicznych – J. S. (1) w pisemnej opinii z dnia 2.03.2020 podał w szczególności, że zabezpieczony w sprawie rewolwer stanowi replikę modelu (...) firmy (...) pod nazwą U. (...) (...) kal.44” /11,2 mm/ i jest to broń czarnoprochowa o zapłonie kapiszonowym. Rewolwer ładowany jest

odprzodowo, a do bębena w broni można załadować 6 kul ołowianych bądź kształtowych pocisków ołowianych. Zapłon ładunku prochowego i w konsekwencji miotanie kuli lub pocisku następuje po uderzeniu kurka w kapiszon umieszczony na kominku wkręconym do bębena. Zabezpieczony rewolwer jest przeznaczony do miotania pocisków / kul ołowianych bądź kształtowych pocisków ołowianych / za pomocą gazów powstających w wyniku działania / spalania / materiału miotającego / prochu czarnego / zatem spełnia przepisy art. 7 ust. 1 i jest bronią w myśl ustawy z dnia 21 maja 1999 r o broni i amunicji. W komorach nabożowych bębena badanego rewolweru znajdowały się cztery kule ołowiane, z których każda waży około 9 mm, a średnice wynoszą ok. 11,3 mm. Ładunki prochowe /o masie około 2,1 g każdy / były sporządzone według oceny biegłego z mieszaniny prochu czarnego oraz z karabinowego lub pistoletowego prochu nitrocelulozowego. Mieszanina prochów zwiększa prędkość wylotową i – co za tym idzie – większą energię miotanego pocisku. Według różnych źródeł prędkość początkowa

miotanych kul z przedmiotowego rewolweru mieści się w granicach 17- 285 m/s , zaś energia wylotowa 112 – 316 J, a taka wartość energii może spowodować śmierć osoby poszkodowanej. Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić , iż rewolwer U. (...) (...) kal. 44 „,’ może stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego. Proch czarny ,którym zaelaborowane były cztery komory nabojoye bębenka do przedmiotowego rewolweru jest materiałem wybuchowym miotającym. Jest to komponent amunicji , a zatem zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi , bronią , amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym zawartość bębenka jest amunicją.

Opinię tą biegły S. potwierdził na rozprawie w dniu 13.10.2020 roku , podając też w szczególności , że na posiadanie przedmiotowego rewolweru nie jest wymagane pozwolenie , a jego użycie może stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.

Prędkość wylotowa pocisku wynosi od 170 do 285 m na sekundę , a badana broń była załadowana pociskami o masie 9 gramów , co daje energię wylotową od 130 do 360 J, zaś dla porównania pistolet P64 charakteryzował się energią wylotową w wysokości 200J. Z informacji biegły posiada wiedzę, że taki rewolwer z odległości 50 m przebija deskę o grubości jednego cala. Nie jest możliwe oddanie z tego rewolweru strzału bez odwiedzenia kurka i nie jest też możliwe zeslizgnięcie się palca aby nastąpił strzał z tego rewolweru, tylko musi być to pełne odwiedzenie kurka i naciśnięcie na spust. Bębenek rewolweru obraca się po pełnym napięciu kurka i jest to broń która wymaga każdorazowego naciśnięcia kurka przez strzałem. Naciśnięcie kurka powoduje przesunięcie się komory o jedną pozycję i żeby ktoś chciał oddać następny strzał z tego pistoletu , to musi w pełni odciągnąć kurek, nacisnąć spust i dopiero wtedy następuje strzał.

W dniu 14.10.2010 roku biegły J. S. (1) z własnej inicjatywy wydał pisemną opinię uzupełniająca w której potwierdził podane na rozprawie w dniu 13.10.2020 r. dane dotyczące prędkości

wylotowej, masy i energii wylotowej pocisku wystrzelonego z tego rewolweru, jak również tego, że nie jest możliwe oddanie przypadkowego bądź niekontrolowanego strzału z przedmiotowego rewolweru, gdyż zabezpieczenie tej broni wykluczają taką możliwość. Przejadkowe upuszczenie /ześlizgnięcie się/ kurka nie może skutkować oddaniem przypadkowego /niekontrolowanego strzału.

Na rozprawie sądowej w dniu 27.04.2021 r oraz w kolejnej opinii uzupełniającej z dnia 29.04.2021 r biegły J. S. (1) podał w szczególności, że przesunięcie muszki przedmiotowego rewolweru przeprowadzone przez oskarżonego było modyfikacją nieznacznie wpływającą na zmianę punktu trafienia w cel i modyfikacja ta nie wpłynęła ani na bezpieczeństwo użytkowania broni, ani też na wystąpienie dodatkowych zagrożeń związanych z jej eksploatacją. Dodać także wypada, że w trakcie przesłuchania na rozprawie w dniu 27.04.2021r. biegły zwrócił uwagę na to, że spust w rewolwerze jest bardzo czuły i siłę nacisku można porównać do otwarcia pudełka zapalek.

Nie jest wymagana duża siła przy nacisku spustu , aby oddać strzał i dlatego trzeba uważać żeby strzał nie padł przypadkowo przy odciągnięciu kurka. Przy nieodciągniętym kurku nie ma możliwości strzału.

Biegły S. wydał jeszcze jedną opinię uzupełniającą z dnia 20.07.2021 r oraz z dnia 4.10.2021 r. / wspólną z biegłym M. R. / w której podał, że brak śladów osmalenia oraz ziaren prochu na koszulce poszkodowanego , w ranie i okolicach rany jak również kształt rany postrzałowej , nie wskazują na możliwość oddania strzału do poszkodowanego z przyłożenia bądź z niewielkiej odległości.

12/. W toku śledztwa wydana została także opinia sądowo – psychiatryczna i sądowo – psychologiczna dotycząca oskarżonego T. D.. Wynika z niej, że na podstawie analizy akt sprawy i badania sądowo – psychiatryczno – psychologicznego biegli nie stwierdzili u badanego choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego rodzaju zakłóceń czynności psychicznych. Natomiast rozpoznali u T. D. funkcjonowanie intelektualne na poziomie wysokim oraz nie rozpoznali zaburzeń funkcji poznawczych

wskazujących na organiczne uszkodzenie oun. U badanego T. D. biegli rozpoznali mieszane zaburzenia osobowości o typie osobowości dyssocyjnej, paranoicznej , chwiejnej emocjonalnie typ impulsywny oraz histrionicznej. Jeżeli badany dopuścił się zarzucanego mu czynu to jego etiologie biegli widzieli w jego mieszanych zaburzeniach osobowości o typie dyssojnym, paranoicznym , chwiejnym emocjonalnie typ impulsywny oraz histrionicznym. W opinii biegłych jeżeli badany zostanie uznany winny zarzucanych mu czynów, miał on możliwość rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Na podstawie analizy akt sprawy i przeprowadzonego badania biegli nie stwierdzają u badanego niepoczytalności określonej w art. 31 § 1 i 2 kk. Aktualny stan zdrowia psychicznego oskarżonego umożliwia mu branie udziału w czynnościach procesowych /np. w przesłuchaniu , konfrontacji , okazaniu, udziału w rozprawie sądowej / i pozwala mu na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Na podstawie analizy akt sprawy i przeprowadzonego badania biegli nie

rozpoznali u badanego zaburzeń psychicznych, uzależnienia od alkoholu lub innych środków psychoaktywnych czy takich anomalii osobowości, które wymagałyby odpowiedniego postępowania leczniczo – terapeutycznego.

Biegli podtrzymali wydaną przez siebie opinię pisemną na rozprawie sądowej w dniu 27.04.2021 roku i podali w szczególności, że zaburzenia osobowości o typie histonicznym charakteryzują się głównie właśnie teatralnością, nadmiernym wyrazem emocjonalnym, chęcią zwrócenia na siebie uwagi. U oskarżonego T. D. biegli rozpoznali tylko jeden z tych różnych objawów tego podtypu zaburzeń osobowości i to było dramatyzowanie siebie, teatralność oraz przesadny wyraz emocjonalny. Osobowość paranoiczna cechuje się podejrzliwością, poczuciem krzywdy, długotrwałym przeżywaniem przykrości, nieufnością w stosunku do partnera/partnerki, że go zdradzają i interpretacją zdarzeń obiektywnie neutralnych lub pozytywnych jako zagrażających osobie cierpiącej na te zaburzenia. Taka chęć kontroli nad drugą osobą dorosłą i wtrącanie się

wynika z zaburzonej osobowości badanego. Funkcjonowanie intelektualne badanego znajduje się na poziomie wysokim, co zezwala na kontrolowanie w jakiś sposób swojego zachowania.

13/. W dniu 30.03.2021 r. T. D. przekazem pocztowym wysłał K. C. kwotę 5000 zł jako rekompensatę za wyrządzoną krzywdę i koszty leczenia.

Natomiast 11.06.2021 r. pomiędzy T. D., a K. C. zostało zawarte pisemne porozumienie dotyczące zadośćuczynienia za krzywdę powstałą w wyniku zdarzenia z dnia 29.02.2020 roku, a polegającą na spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na zdrowiu K. C. przez T. D. poprzez strzał z broni palnej czarnoprochowej. Na mocy tegoż porozumienia T. D. zobowiązał się do zapłaty na rzecz K. C. kwoty 30.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą ze zdarzenia z dnia 29.02.2020 r, a K. C. oświadczył, że przyjmuje powyższą kwotę zadośćuczynienia. Strony porozumienia postanowiły, iż niniejsze porozumienie nie wyczerpuje w całości roszczenia o zapłatę zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i

nie wyłącza możliwości dochodzenia uzupełnienia zadośćuczynienia przez K. C.. Ponadto K. C. wyraził zgodę na przeniesienie na rzecz M. D. prawa własności samochodu osobowego marki V. (...) o wartości 13.000 zł , a wartość pojazdu zalicza na poczet wskazanego wyżej zadośćuczynienia i wyraził też zgodę na to, aby pozostała kwota zadośćuczynienia w wysokości 17.000 zł. została uregulowana przez T. D. przelewem do dnia 30.06.2021 r. po uprzednim wskazaniu przez K. C. rachunku bankowego. Na końcu wspomnianego tu porozumienia znalazło się stwierdzenie , że strony niniejszej umowy , zgodnie oraz uroczyście oświadczają, iż pomiędzy T. D., a K. C. doszło do pojednania , albowiem K. C. wybaczył T. D..

14/. W dniu 13.10.2021 r. T. D. dokonał przelewu na rachunek K. C. kwoty 17.000 złotych tytułem wypłaty zobowiązania według porozumienia z dnia 11.06.2021 r. zawartego pomiędzy T. D. , a K. C.

Fakty uznane za nieudowodnione

Lp.

Oskarżony

1.1.1	T. D.	<p>Czyn przypisany :</p> <p>W dniu 29 lutego 2020 roku w miejscowości S. przy ul. (...) , gmina R., województwa (...) , w zamiarze ewentualnym pozbawienia życia , postrzelił K. C. w okolice klatki piersiowej z broni palnej czarnoprochowej o zapłonie kapiszonowym , mianowicie rewolweru o nazwie U. (...) (...) kal. 11,2 mm , czym spowodował ranę postrzałową klatki piersiowej po stronie lewej ze złamaniem VII żebra po stronie lewej , przedziurawieniem lewej kopyły przepony oraz przedziurawieniem przedniej ściany żołądka oraz rozlane zapalenie otrzewnej , co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu , lecz zamiaru nie osiągnął z uwagi na skuteczne udzielenie pomocy medycznej pokrzywdzonemu tj. o czynz art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.1</p> <p>Ad I</p> <p>1/. Fakt, że gdy po przyjeździe T. D. do domu</p>	<p>- wyjaśnienia oskarżonego T. D.</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonego T. D.</p>	<p>k. 69 ; k. 93 v ; k. 391 ; k. 393 – 393 v ; k. 584 v</p> <p>k. 585 v ; k. 799 - 808</p>	

<p>w dniu 29.02.2020 roku jego wnuczki wyszły do niego , to K. C. miał złapać je za głowę i wepchnąć do pokoju , a następnie miał kilkakrotnie opluć oskarżonego , bić go i dusić za szyję</p> <p>2/. Fakt, że pierwszy strzał z posiadanej przez siebie broni czarnoprochowej miał być przez T. D. jedynie strzałem ostrzegawczym , oddanym jedynie celem odstraszenia K. C.</p> <p>3/. Fakt, że drugi strzał w kierunku pokrzywdzonego C. oskarżony T. D. miał oddać bezwiednie lub też przypadkowo; z uwagi na to, że kurek ześlizgnął mu się po palcu, względnie z tego powodu , że gdy podświadomie odwodził kurek rewolweru , to na skutek zaczepienia nogą prawdopodobnie o wycieraczkę , zachwiał się i wówczas padł strzał , a miało mieć to miejsce w momencie , gdy pokrzywdzony zbliżał się do niego</p> <p>4/. Fakt, że oddając drugi strzał oskarżony T. D. przystawił rewolwer do ciała pokrzywdzonego K. C.</p>	<p>- wyjaśnienia oskarżonego T. D.</p> <p>- zeznania świadka K. C.</p> <p>- zeznania świadka M. D.</p>	<p>k. 69 ; k. 94 ; k. 391 – 394 ; k. 585 ; k. 799 – 808 ; k. 834</p> <p>k. 69 ; k. 94 – 94 v ; k. 391 v – 394 ; k. 585 ; k. 799 – 808 ; po części k. 834</p> <p>k. 39 ; k. 96 ; k. 556 ; k. 557 v – 558</p> <p>k. 110</p>	
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			

Lp. faktu z pkt 1.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad I 1 /. 2 /. 3 /. 4 /. 5 /. 6 /. 7 - 9 /. 10 – 12 /. Ad 13 – 14 /. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego T. D. - zeznania świadka H. D. - zeznania świadka M. D. - zeznania świadka K. C. - wyjaśnienia oskarżonego T. D. - zeznania świadka H. D. - zeznania świadka M. D. - zeznania świadka K. C. - krótki raport działań wyjaśnienia oskarżonego T. D. - postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 29.07. 2021 roku – V Kp 236/20 - po części wyjaśnienia oskarżonego T. D. - po części zeznania świadka M. D. - po części zeznania świadka H. D. - zeznania świadka K. C. - notatka urzędowa - po części wyjaśnienia oskarżonego T. D. - po części zeznania świadka M. D. - zeznania świadka K. C. 	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego i zeznania wymienionych tu świadków są konsekwentne , a ponadto wzajemnie uzupełniają się i wspierają - wyjaśnienia oskarżonego T. D. i zeznania świadków są odnośnie wymienionej tu kwestii konsekwentne , jak też wzajemnie uzupełniają się i korespondują ze sobą , a ponadto znajdują potwierdzenie oraz wsparcie w dowodzie o charakterze materialnym i obiektywnym w postaci krótkiego raportu działań, którego wiarygodności nie sposób byłoby zakwestionować - wyjaśnienia oskarżonego są konsekwentne i znajdują potwierdzenie w treści wymienionego tu postanowienia Sądu Rejonowego w W. , które jest dowodem rzecz jasna ze wszech miar wiarygodnym - wyjaśnienia oskarżonego T. D. / w tej części, która jest zgodna z wypowiedziami świadków, a więc poza tym o czym jest mowa w pkt 1 – 3 dotyczących dowodów uznanych przez sąd za niewiarygodne / oraz zeznania świadków H. D. i M. D. oraz K. C. 	

<ul style="list-style-type: none"> - dokumentacja medyczna - protokół zatrzymania rzeczy - protokół oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną - protokół przeszukania samochodu V. nr rej. (...) i dokumentacja fotograficzna - protokół oględzin rewolweru - protokół oględzin posesji i dokumentacja fotograficzna opinia pisemna biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej M. R. z dnia 1.03.2020 - opinia ustna biegłego M. R. - opinia uzupełniająca z biegłego R. z dnia 15.06.2021 r i opinia zbiorcza z dnia 4.10.2021 r. - opinia pisemna biegłego J. S. (1) z dnia 2.03.2020 r. - opinia ustna biegłego J. S. - opinia uzupełniająca biegłego J. S. (1) z dnia 14.10.2020 r - opinia ustna biegłego na rozprawie w dniu 27.04.2021 - opinia uzupełniająca z dnia 29.04.2021 	<p>są konsekwentne , korespondują ze sobą i wzajemnie uzupełniają się</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżonego znajdują wsparcie i potwierdzenie w dowodzie obiektywnym jakim jest wspomniana tu notatka urzędowa - zeznania świadków M. D. i K. C. charakteryzują się konsekwencją , wzajemnie uzupełniają się oraz wspierają się , a ponadto znajdują potwierdzenie w dowodach obiektywnych i materialnych w postaci dokumentacji medycznej dotyczącej pokrzywdzonego, której wiarygodność nie może być w żaden sposób poddawana w wątpliwość - - wymienione tu protokoły : zatrzymania , ogłędzin , przeszukania , jak też dokumentacja fotograficzna stanowią dowody materialne i obiektywne , które w pełni mogą zasługiwać na wiarę , a ponadto czynności o których tu mowa zostały przeprowadzone na podstawie obowiązujących przepisów i zgodnie z nimi - wszystkie opinie wymienionych tu biegłych mogą w pełni zasługiwać na wiarę , ponieważ są logiczne , pełne,
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - opinia uzupełniająca z dnia 20.07.2021 r oraz / zbiorcza / z dnia 4.10.2021 - opinia sądowo psychiatryczno – psychologiczna - opinia ustna biegłych na rozprawie w dniu 27.04.2021 - przekaz pocztowy na kwotę 5000 zł - pisemne porozumienie z dnia 11.06.2021 - przelew kwoty 17.000 złotych 	<p>nie zawierają wewnętrznej sprzeczności , a ponadto brak jest podstaw do poddawania w wątpliwość kompetencji , wiedzy i obiektywizmu biegłych</p> <p>- przekaz , pisemne porozumienie oraz przelew są dowodami materialnymi i obiektywnymi , których wiarygodność nie sposób byłoby poddawać w wątpliwość</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1 Ad I Ad 2/ Ad 3/. Ad 4/.	<p>-wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>T. D. - k. 69 ; k. 93 v ; k. 391 ; k. 393 – 393 v ; k. 584 v</p> <p>k. 585 v ; k. 799 - 808</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>T. D. - k. 69 ; k. 94 ; k. 391 – 394 ; k. 585 ; k. 799 – 808 ; k. 834</p> <p>-</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące omawianej tu kwestii nie mogą być uznane za wiarygodne , ponieważ pozostają w sprzeczności z innymi dowodami zebranymi w sprawie.</p> <p>I tak świadek K. C. zeznał w szczególności , że w dniu 29.02.2020 roku po wejściu do domu oskarżony T. D. poczęstował swoje obie swoje wnuczki pączkami ,</p>	

T. D. - k. 69 ; k. 94 – 94 v ; k. 391 v – 394 ; k. 585 ; k. 799 – 808 ; po części k. 834

- zeznania świadka K. C. – k. 39 ; k. 96 ; k. 556 ; k. 557 v – 558

- zeznania świadka M. D. – k. 110

które o tym fakcie poinformowały zarówno świadka , jak też i M. D. / oboje w tym czasie przebywali w pokoju / Świadek zwrócił się do dzieci , aby pozostały w pokoju , po czym sam wyszedł na zewnątrz i zwrócił się z kolei do T. D. , aby zaprzestał bezpodstawnego składania zawiadomień do organów policji o rzekomym popełnieniu przez K. C. przestępstw. W odpowiedzi T. D. oświadczył C. , że „mu pokaże”, po czym opuścił na kilka minut dom. / k. 39 ; k. 96 ; k. 553 v ; k. 556 v k. 557 v ; k. 558 v /. Pokrzywdzony zaprzeczył natomiast kategorycznie , aby doszło wówczas pomiędzy nim, a oskarżonym do szarpaniny , aby miał go opluć , aby zachowywał się wobec niego agresywnie , szarpiąc go ; jak też aby miał wcześniej chwycić obie małoletnie wnuczki oskarżonego za głowę i siłą wciągnąć je do pokoju. / k. 96 ; k. 556 – 556 v/.

Jak więc widać zacytowane tu zeznania pokrzywdzonego C. zadają kłam omawianym tu sugestiom oskarżonego , iż w dniu zdarzenia miał on paść ofiarą agresji z jego strony , jak też , aby wcześniej miał zachować się agresywnie wobec wnuczek oskarżonego.

W ocenie sądu wypowiedzi świadka K. C. mogą zasługiwać na wiarę, ponieważ są one konsekwentne i znalazły potwierdzenie w innych dowodach zebranych w sprawie.

Świadek H. D. podała mianowicie, że pokrzywdzony nie zabrał małoletnich dzieci, a tylko powiedział, aby poszły do pokoju i nie chwycił ich za główki, wpychając je do pokoju; ani też nie używał wulgarnych słów wobec oskarżonego i nie widziała również, aby miał opluć go, jak również, aby chciał uderzyć i uderzył oskarżonego D. w głowę.

A sam początek zdarzenia wyglądał tak jak to przedstawił świadek C. / k. 527 v - 531 v /.

Kolejny świadek, a mianowicie M. D. także potwierdziła że K. C. wyszedł z pokoju, aby powiedzieć oskarżonemu, że nie życzy sobie takiego oczerniania go i aby jej ojciec nie składał fałszywych zeznań na policji nie było takiej sytuacji, aby wypchnął siłą dzieci do pokoju i nie przypomina sobie, aby odezwał się do jej ojca słowami wulgarnymi. Świadek nie widziała również, aby jej ojciec został opluty przez K. C. i aby K. C. uderzył ojca w głowę. / k. 532 v ; k. 534 ; k. 535 /

Nie ulega zatem w ocenie sądu kwestii, że zeznania pokrzywdzonego K. C. wsparte wypowiedziami świadków H. D. i M. D. zaprzeczają omawianym tu sugestiom oskarżonego T. D.. W przekonaniu sądu również brak jest podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadków D. i D.. A to chociażby dlatego, że są one odnośnie omawianych tu kwestii konsekwentne i wzajemnie uzupełniające się. Dodać też wypada, że w przekonaniu sądu nie sposób byłoby uznać, że świadkowie ci mieli złożyć nieprawdziwe zeznania działając celowo na niekorzyść oskarżonego. I dodać tu wypada, że uwaga ta odnosi się także do świadka K. C.. Oczywiście – jak podano – trudno zaprzeczyć, aby pomiędzy świadkami, a oskarżonym nie dochodziło od pewnego czasu do konfliktów, ale tym niemniej fakt ten w przekonaniu sądu nie może oznaczać sam przez się, że wiarygodność wypowiedzi świadków może budzić wątpliwości. Albowiem ową niewiarygodność należałoby przecież ponad wszelką wątpliwość wykazać, a dowodu na taką ewentualność w niniejszej sprawie ewidentnie brak. Ponadto przypomnieć należy, że przecież wszyscy świadkowie zostali uprzedzeni od

odpowiedzialność z art. 233 kk , a w dodatku na wniosek oskarżonego bądź też jego obrońcy zostało od nich odebrane przyrzeczenie . / vide – k. 527 v ; k. 553 v /. Niesposób byłoby zatem zdaniem sądu przyjąć, że świadkowie zdecydowałiby się w sposób świadomy na narażenie się na odpowiedzialność karną za złożenie nieprawdziwych zeznań celowo na niekorzyść oskarżonego D. tylko dlatego, że pomiędzy nimi dochodziło do konfliktów.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym względzie nie mogą być w ocenie sądu przyjęte za wiarygodne , ponieważ pozostają one w zasadniczej sprzeczności z zeznaniami świadka K. C.. Wynika z nich bowiem w szczególności , że wbrew sugestiom oskarżonego pierwszy oddany przez niego strzał z posiadanej przez niego broni czarnoprochowej nie był bynajmniej strzałem ostrzegawczym ; przeciwnie – był on kierowany z odległości 1,5 m w głowę pokrzywdzonego, jednakże z uwagi na to, że świadek zdołał intuicyjnie uczynić unik i podbić rękę oskarżonego w której ten trzymał broń, to strzał ten jedynie ogłuszył go . / k. 39 ; k. 95 ; k. 553 v – 555 v ; k. 556 – 559 /. Co więcej pokrzywdzony

wprost podał, że nie był to strzał ostrzegawczy. / k. 556 /.

W przekonaniu sądu zeznania świadka C. mogą zasługiwać na wiarę , gdyż są jasne, logiczne i znajdują po części potwierdzenie w wypowiedziach świadka M. D., a także H. D., które z przytoczonych przed chwilą powodów mogą być zdaniem sądu uznane za wiarygodne.

Świadek ten podała bowiem, że pierwszym strzałem K. C. był otumaniony , wpadł ogłuszony do domu i zataczał się, trzymając się za głowę i oko. / k. 20 v ; k. 110 ; k. 532 ; k. 533 – 536 /.

Natomiast H. D. zeznała na rozprawie sądowej, że K. C. przytrzymał się za głowę , bo powiedział, że został ogłuszony tym pierwszym strzałem. / k. 530 /.

Jak więc widać świadkowie potwierdzili wypowiedzi pokrzywdzonego w szczególności co do skutków owego pierwszego strzału oddanego przez oskarżonego.

Wyjaśnienia oskarżonego T. D. odnośnie omawianej tu kwestii nie mogą być uznane za wiarygodne, a to dwóch zasadniczych powodów :

Po pierwsze dlatego, że wypowiedzi te nie mogą być uznane za konsekwentne. Zauważyć bowiem należy, że podczas przesłuchania w trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony podał, że ów drugi strzał w kierunku pokrzywdzonego C. oddał „bezwiednie”. / k. 69 /.

Natomiast w trakcie posiedzenia w Sądzie Rejonowym w W. oskarżony potwierdzając, że strzał ten miał oddać bezwiednie , dodał jednocześnie, że w momencie gdy pokrzywdzony zmierzał w jego kierunku , to cofając się i trzymając w ręku pistolet skierowany do przodu, po palcu ześlizgnął mu się kurek , który uderzył w kapiszon , po czym nastąpił strzał . / k. 94 / .

Z kolei na rozprawie T. D. oświadczył, że „podczas cofania się do tyłu” zaczepił nogą , albo też noga ześlizgnęła mu się ze stopnia , co spowodowało, że się zachwiał i w tym momencie poczuł charakterystyczne szarpnięcie i huk. Nie mógł uwierzyć, że ten rewolwer mógł wypalić , bo nie trzymał palca na cynglu. Jedynie mógł mu się palec ześlizgnąć z kurka , bo nie dociągnął do końca. Oddanie przez niego tego drugiego strzału, to był więc przypadek , gdyż

jest bowiem pewny , że nie nacisnął na spust pistoletu i nie miał palca na spuście . Jego zdaniem oddanie tego strzału było przypadkowe , bo zaczepił o coś i pewnie była to gruba wycieraczka / k. 391 v ; k. 392 v ; k. 585 ; k. 799 – 808 ; po części k. 834 /.

Jak więc widać sugestia że drugi strzał nastąpił na skutek zachwiania się spowodowanego przypadkowym zaczepieniem / ześlizgnięciem się nogi oskarżonego prawdopodobnie z wycieraczki pojawiła się w wyjaśnieniach oskarżonego dopiero na rozprawie sądowej. Dodać też wypada, że po odczytaniu wyjaśnień z k. 68 – 69 v oskarżony D. oświadczył, że musiał się wtedy w Prokuraturze przejęzyczyć mówiąc, że bezwiednie oddał strzał w kierunku pokrzywdzonego, gdyż chciał powiedzieć, że ten strzał padł bezwiednie , a nie to, że go oddał bezwiednie . Cały czas miał na myśli w Prokuraturze, że ten strzał to był przypadek, ale nie wiedział wtedy jak to przedstawić. Natomiast jeśli chodzi o wyjaśnienia z k. 93 – 94 v , to „w sumie nie do końca je potwierdza, bo był pod wpływem emocji, a właściwe wyjaśnienia złożył w sądzie” . / k. 333 – 333 v/.

W przekonaniu sądu przedstawione tu sugestie oskarżonego nie mogą być jednak przyjęte ,gdyż nie brzmią przekonującą i logicznie. Gdyby bowiem nawet na chwilę przyjąć, że w trakcie przesłuchania w Prokuraturze oskarżony mógł przejęzyczyć się odnośnie podanej powyżej kwestii, to nie może ulegać zdaniem sądu kwestii, że mógł owo przejęzyczenie ujawnić i sprostować swoje wypowiedzi. Zauważyć należy bowiem, że wspomniany tu protokół został mu odczytany przez Prokuratora , a tymczasem oskarżony nie tylko nie dokonał nim jakiegokolwiek sprostowania, ale oświadczył, że „zgadza się z treścią zapisanych wyjaśnień” / k. 69 v /. Natomiast – oględnie i łagodnie mówiąc – dziwacznie brzmi zdaniem sądu twierdzenia oskarżonego, iż cały czas miał na myśli w Prokuraturze, że ten strzał to był przypadek, ale nie wiedział wtedy jak to przedstawić. Nie sposób byłoby bowiem uznać, że podanie wówczas podczas przesłuchania tak prostej w sumie okoliczności mogłoby przekraczać możliwości intelektualne oskarżonego D., czy też aby wymagało od niego konieczności posiadania jakiejś specjalistycznej wiedzy co do

przedstawienia tegoż faktu !

Jeśli zaś chodzi o przesłuchanie w Sądzie Rejonowym w W. , to o ile można by uznać, że T. D. mógł odczuwać emocje związane z sytuacją w jakiej się znalazł , to jednak w ocenie sądu stan ten nie może być uznany za tłumaczący taką , a nie inną treść złożonych wówczas przez niego wyjaśnień.

Po drugie wreszcie dlatego, że omawiane tu wyjaśnienia T. D. pozostają w sprzeczności z innymi dowodami zebranymi w sprawie, a nade wszystko z zeznaniami świadka – pokrzywdzonego K. C. . Podkreślenia bowiem wymaga, że świadek ten podał w szczególności , że gdy po pierwszym strzale wszedł do domu i na korytarzu chwycił za grzejnik i za klamkę do drugich drzwi wejściowych, to w tym momencie podszedł do niego oskarżony , oddając drugi strzał , który trafił pokrzywdzonego w klatkę piersiową po stronie lewej, w wyniku czego przewrócił się na podłogę , leżąc na korytarzu pomiędzy przedścionkiem, a pokojem. Pokrzywdzony zaznaczył przy tym, że po pierwszym strzale oskarżony nie cofnął się , ale wręcz przeciwnie

podszedł do niego i nie mógł potknąć się o wycieraczki, które leżały z boku, a do drugiego strzału doszło jak już świadek był w korytarzu wewnątrz domu / po części k. 96 ; k. 554 ; k. 555 – k. 556 ; k. 558 – 559 /.

Wspomnieć też trzeba o tym, że świadek M. D. zeznała, że przy drugim strzale K. C. znajdował się na korytarzu i pokrzywdzony nie mówił jej, że oskarżony przed strzałem miał się potknąć, czy też zachwiać ./ k. 533 ; k. 534 v/ , co koresponduje z cytowanymi przed chwilą wypowiedziami świadka C..

Wyjaśnienia T. D. pozostają także w sprzeczności z opinią biegłego sądowego z zakresu broni , amunicji , uzbrojenia artyleryjskiego , rakiet, materiałów wybuchowych , pirotechniki oraz wyrobów pirotechnicznych – J. S. (1) , który podał , że nie jest możliwe oddanie z przedmiotowego rewolweru strzału bez odwiedzenia kurka i nie jest też możliwe ześlizgnięcie się palca aby nastąpił strzał z tego rewolweru, tylko musi być to pełne odwiedzenie kurka i naciśnięcie na spust. Bębenek rewolweru obraca się po pełnym napięciu kurka i jest to broń która

wymaga każdorazowego naciśnięcia kurka przez strzałem. Naciśnięcie kurka powoduje przesunięcie się komory o jedną pozycję i żeby ktoś chciał oddać następny strzał z tego pistoletu , to musi w pełni odciągnąć kurek, nacisnąć spust i dopiero wtedy następuje strzał. Nie jest możliwe oddanie przypadkowego bądź niekontrolowanego strzału z przedmiotowego rewolweru , gdyż zabezpieczenie tej broni wykluczają taką możliwość. Przypadkowe upuszczenie /ześlizgnięcie się/ kurka nie może skutkować oddaniem przypadkowego /niekontrolowanego strzału. / k. 395 v – 396 ; k. 405 ; k. 419 /.

Nie ulega zatem w przekonaniu sądu wątpliwości, że zeznania pokrzywdzonego K. C. oraz opinia biegłego J. S. (1) zaprzeczają omawianym tu sugestiom oskarżonego co do okoliczności oddania przez niego drugiego strzału z posiadanej broni czarnoprochowej.

Z przyczyn już poprzednio podanych wypowiedzi świadka C. mogą w przekonaniu sądu zasługiwać na wiarę. Także opinia biegłego S. stanowi w pełni wiarygodny dowód w sprawie , gdyż jak to już poprzednio podano jest logiczna , jasna , pełna , nie zawiera wewnętrznej

sprzeczności , jak też brak jest jakichkolwiek podstaw do poddawania w wątpliwość wiedzy , kompetencji i obiektywizmu biegłego.

Zeznania świadków K. C. oraz M. D. w tych fragmentach, w których podali , że oddając drugi strzał oskarżony T. D. przystawił rewolwer do ciała pokrzywdzonego K. C. nie mogą być uznane za wiarygodne, ponieważ pozostają w zasadniczej sprzeczności z opiniami biegłych M. R. i J. S. (1). Podkreślenia bowiem wymaga, że z opinii uzupełniającej biegłego S. z dnia 20.07.2021 r oraz z dnia 4.10.2021 r. / wydanej wspólnie z biegłym M. R. / wynika, że brak śladów osmalenia oraz ziaren prochu na koszulce poszkodowanego , w ranie i okolicach rany jak również kształt rany postrzałowej , nie wskazują na możliwość oddania strzału do poszkodowanego z przyłożenia bądź z niewielkiej odległości. / k. 724 ; k. 737 /.

Opinie biegłych stanowią bez wątpienia w pełni wiarygodne dowody , ponieważ jak to już wspomniano są one pełne, logiczne , nie zawierają wewnętrznych sprzeczności , a ponadto

		<p>nie można by zakwestionować kompetencji , obiektywizmu i wiedzy biegłych.</p> <p>Niejako na marginesie zauważyć należy, że na rozprawie sądowej świadek M. D. sprecyzowała , że nie widziała momentu przystawienia przez oskarżonego broni do ciała pokrzywdzonego . / k, 536 /.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W przekonaniu sądu kwalifikacja prawna przyjęta w akcie oskarżenia jest zasadna. Ewidentnym jest bowiem , że oskarżony T. D. działaniem swym wyczerpał dyspozycję przepisu art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt 2k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.			

Przemawia za tym bowiem całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Przypomnieć bowiem należy , że pokrzywdzony K. C. z miejsca zdarzenia został przewieziony karetką pogotowia do szpitala w W.

, gdzie stwierdzono ranę postrzałową klatki piersiowej i został o poddany w trybie natychmiastowym zabiegowi operacyjnemu.

W jej trakcie w wolnej jamie otrzewnej w śródbrzuszu prawym stwierdzono obecność pocisku / który został usunięty i zabezpieczony / , a ponadto ujawniono przedziurawienie lewej kopuły przepony ; złamanie żebra VII lewego oraz perforację przedniej ściany żołądka spowodowanej przejściem pocisku z obfitym wyciekami treści pokarmowej do wolnej jamy otrzewnej. Stwierdzony otwór w przeponie został zeszyty szwem ciągłym , natomiast brzegi perforacji przedniej ściany żołądka zostały wycięte, a krwawiące naczynia w błonie śluzowej żołądka podkluto. Po opuszczeniu szpitala pokrzywdzony kontynuował leczenie - dokumentacja medyczna dotycząca K. C. -k. 26 ; k.

373 – 387 ; k. 546 – 549 ;
k. 658 ; k. 660.

Biegły z zakresu chirurgii ogólnej M. R. w wydanych przez siebie opiniach , oraz w opinii zbiorczej z biegłym J. S. (1) podał, że po zapoznaniu się z całością dokumentacji medycznej nadesłanej przez sąd stwierdza, że K. C. doznał w wyniku zdarzenia zaistniałego w dniu 29.02.2020 roku obrażeń ciała w postaci : rany postrzałowej klatki piersiowej po stronie lewej ze złamaniem VII żebra , przedziurawieniem lewej kopuły przepony , przedniej ściany żołądka w okolicy krzywizny większej , uszkodzeniem przednio-górnej części trzonu kręgu w odcinku piersiowym (...) ; urazowej śladowej odmy opłucnowej po stronie lewej ; uszkodzenia segmentu VIII wątroby oraz tkanek miękkich jamy otrzewnowej i rozlanego zapalenie otrzewnej. Obrażenia jakich doznał K. C. w wyniku zdarzenia zaistniałego w dniu 29.02.2020 r. w opinii biegłego są ciężkimi obrażeniami ciała i należy kwalifikować je w myśl art. 156 § 1 pkt 2 kk jako chorobę realnie zagrażającą życiu. Sposób działania sprawcy opisany przez pokrzywdzonego w protokole przyjęcia ustnego zawiadomienia , protokołach przesłuchania

świadków oraz na podstawie dokumentacji medycznej w opinii biegłego narażał pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia . / k. k. 52 – 53 ; k. 126 – 127 ; k. 334 – 335 ; k. 713 – 714 ; k. 736 – 740 / .

Jeśli się weźmie pod uwagę fakt, że wspomniane tu obrażenia K. C. były wynikiem użycia przez T. D. broni palnej czarnoprochowej , to nie może ulegać zdaniem sadu kwestii, że oskarżony co najmniej przewidywał i godził się na to, że spowoduje u pokrzywdzonego obrażenia ciała mogące skutkować nawet jego zgonem . Każdy człowiek nie mający nawet wykształcenia medycznego posiada bowiem pełną świadomość jakie skutki może spowodować oddanie do innego człowieka strzału z broni palnej z bliskiej odległości w kierunku klatki piersiowej . I oskarżony nie jest tu rzecz jasna żadnym wyjątkiem. Więcej , skoro sam oskarżony D. przyznał, że z posiadany przez siebie od 2017 roku rewolwerem jeździł na strzelnicę w R. i na terenie M. / k. 392 / , to ewidentnym jest, że posiadał pełną orientację co do właściwości tejże broni. A zostały one w sposób najbardziej dobitny przedstawione

przez biegłego J. S. (1), który podał, że użycie tej broni może stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego, a prędkość wylotowa pocisku wynosi od 170 do 285 m na sekundę, zaś badana broń była załadowana pociskami o masie 9 gramów, co daje energię wylotową od 130 do 360 J dla porównania pistolet P64 charakteryzował się energią wylotową w wysokości 200 J. / k. 395 v ; k. 410 /. Oznacza to zatem, że przedmiotowa broń posiadała większą energię strzału niż - nazwijmy to tak - tradycyjna broń palna.

Ponadto należy tu przypomnieć, że w świetle cytowanej już poprzednio opinii biegłego J. S. (1) ewidentnym jest, że wbrew sugestiom oskarżonego ów drugi strzał w kierunku pokrzywdzonego nie mógł być oddany przez oskarżonego przypadkowo / vide - k. 395 v - 396 ; k. 407 k. 419 / , a zatem mówiąc innymi słowami obrażenia doznane przez K. C. nie można by żadną miarą potraktować jako w istocie rzeczy nieszczęśliwy wypadek, spowodowany zwykłym potknięciem oskarżonego o znajdującą się na schodach wycieraczkę.

Wreszcie nie od rzeczy będzie tu przypomnieć, że jak podano oskarżony w dniu zdarzenia oddał dwa strzały. Jeśli chodzi o pierwszy strzał, to sąd przyjął zeznania pokrzywdzonego C. w których podkreślił, że nie był to strzał ostrzegawczy, ale gdyby nawet przyjąć na chwilę, że istotnie był to właśnie strzał ostrzegawczy, to i tak okoliczność ta w kontekście późniejszego zachowania oskarżonego D. nie miałyby znaczenia. A to oczywiście dlatego, że przecież bezspornym jest, że oskarżony w przytoczonych już uprzednio okolicznościach oddał potem w krótkim czasie drugi strzał w kierunku K. C. i nie był to bynajmniej strzał niezamierzony, sprowokowany i przypadkowy. Fakt ten – jak to zostało to powyżej zasygnalizowane – w połączeniu z innymi przytoczonymi wcześniej w sposób ewidentny potwierdza zdaniem sądu zasadność postawionego oskarżonemu zarzutu.

A zresztą nasuwa się tu też pytanie odnośnie celu przyniesienia przez oskarżonego T. D. przedmiotowego rewolweru. Okolicznością bezsporną w sprawie jest bowiem, że po przyjeździe do domu w dniu zdarzenia oskarżony nie posiadał

owego rewolweru i sam przyznał , że przyniósł go z samochodu dopiero w okresie późniejszym po tym gdy po zwróceniu się do niego przez pokrzywdzonego C. o zaprzestanie składania przez niego powiadomień do organów policji wyszedł na chwilę na zewnątrz. T. D. sugerował wprawdzie na rozprawie sądowej, że zamierzał przestraszyć K. C. i „pogonić go jak on go pogonił” / k. 391 / , ale jak podano z przyczyn powyżej przytoczonych sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego o agresywnym zachowaniu pokrzywdzonego wobec niego. Jednak nawet gdyby chwilowo przyjąć, że tak było, to i tak nie można by zdaniem sądu uznać, że fakt przyniesienia przez T. D. byłby usprawiedliwiony. Przecież w takiej sytuacji oskarżony musiałby mieć świadomość , że w ten sposób może wywołać odwrotny od zamierzonego skutek tzn. może spowodować jeszcze bardziej agresywną reakcję ze strony pokrzywdzonego i być może oskarżony będzie musiał użyć broni.. Nic zatem nie stałoby na przeszkodzie , aby oskarżony – gdyby oczywiście założyć , że nie zamierzał eskalować całego konfliktu - na pewien czas opuścił dom , oczekując na uspokojenie

zarówno siebie samego ,
jak też K. C.. Tymczasem
jak wiadomo stało się
zupełnie inaczej , co
zdaniem sądu jest faktem
znamiennym , gdyż
świadczą o tym, że
T. D. liczył się z tym,
że ów konflikt może
przybrać za sile. Jaką
bowiem miał on pewność ,
że pokrzywdzony nie
tylko nie zaprzestanie
agresywnej postawy wobec
niego , ale może zachować
się jeszcze gorzej ?.
Raz jeszcze należy tu
podkreślić , że powyższe
rozważania mają w istocie
rzeczy charakter w istocie
teoretyczny , oparty na
chwilowym założeniu, że
wyjaśnienia oskarżonego
w których sugerował, że
K. C. miał wykazać się
agresywną postawą wobec
niego mogą być uznane za
wiarygodne.

Tak więc reasumując ,
całokształt powyżej
podanych faktów wskazuje
więc w ocenie sądu
bezspornie na to,
że oskarżony T. D.
przewidywał i godził się
na to, że może dojść
do zgonu pokrzywdzonego
K. C., co jednak
nie nastąpiło z uwagi
na skuteczne udzielenie
pomocy medycznej
pokrzywdzonemu. Godzi
się też zauważyć, że
w przekonaniu sądu
ewidentnym jest , że
w przypadku oskarżonego
można mówić jedynie
o działaniu z zamiarem
ewentualnym , ponieważ

brak jest jakichkolwiek ewidentnych podstaw do przyjęcia jego działania z zamiarem bezpośrednim.			
#	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. D.	I		<p>Zgodnie z treścią przepisu art. 53 § 1 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na stopień zawinienia wpływają wszelkie okoliczności, które decydują o zakresie swobody sprawcy w wyborze i realizacji zachowania zgodnego z prawem, w tym możliwość rozpoznania znaczenia czynu, możliwość podjęcia decyzji zgodnej z prawem i możliwość faktycznego kierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Mając na względzie powyżej przedstawione uwagi, wymierzając oskarżonemu T. D. karę sąd jako okoliczność o charakterze szczególnie obciążającym przyjął popelnienia przestępstwa o dużym</p>

			<p>stopniu społecznej szkodliwości.</p> <p>Natomiast przesłanką łagodzącą jest bez wątpienia fakt uprzedniej niekaralności sadowej oskarżonego . / k. 73 ; k. 494 ; k. 542 k. 696 / , posiadanie w istocie pozytywnej opinii z miejsca zamieszkania / k. 143 – 147 ; k. 611 – 612 / i z miejsca pracy / k. 526 ; k. 624 /</p> <p>Biorąc wszystko powyższe pod uwagę sąd skazał oskarżonego T. D. na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. , a na podstawie art. 14 §1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 lat pozbawienia wolności .</p> <p>W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze spełni swoje cele wychowawcze tak jak i zapobiegawcze, w pełni czyniąc przy tym zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Jednocześnie kara ta nie przekracza stopnia winy oskarżonego, uwzględniając jednak społeczną szkodliwość przypisanego mu czynu.</p>
T. D.	III		<p>Na podstawie art. 46 § 2 k.k. sąd orzekł od oskarżonego T. D. na rzecz pokrzywdzonego K. C. kwotę</p>

			<p>20.000 złotych, tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, uznając ją za adekwatną do doznanych przez pokrzywdzonego dolegliwości . Sąd miał bowiem tu na względzie fakt uprzedniego przekazania przez oskarżonego pokrzywdzonemu środków finansowych w łącznej kwocie 30.000 złotych na którą to kwotę składa się także wartość samochodu marki V. (...) / vide – k. 625 – 627 ; k. 830/ , w związku z czym ewidentnym jest, że do uiszczenia pozostaje jeszcze kwota 20.000 złotych tytułem zadośćuczynienia / oświadczenie pełnomocnika pokrzywdzonego– k. 834 v /.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. D.	II		<p>Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności sąd zaliczył mu okres zatrzymania od dnia 29 lutego 2020 roku do dnia 3 marca 2020 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 12</p>

			kwietnia 2020 roku do dnia 3 marca 2022 roku
T. D.	IV		Na podstawie art. 44 § kk sąd orzekł także przepadek dowodu rzeczowego wymienionego pod poz. 1 w wykazie dowodów rzeczowych na k. 158 , natomiast dowody rzeczowe wymienione pod poz. 1 – 5 w wykazie na k. 159 nakazał pozostawić w aktach
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
-			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
V	Sąd zasądził od oskarżonego T. D. na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. C. kwotę 3.075 zł , tytułem zwrotu poniesionych przez		

	niego kosztów zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie / k. 493 /.	
VI	Sąd zwolnił oskarżonego T. D. od opłaty i kosztów postępowania w sprawie przejmując je na rachunek Skarbu Państwa	
8. podpis		